

EPIGRAMMATA

537. h. 19.
24

DE QUIBUSDAM SUMMIS

HUJUS SÆCULI VIRIS.

AUCTORE JOHANNES FORBES.

L O N D O N I:

M.DCC.XXXIX.

EPICURAE

DE GARDIA

DE GARDIA

DE GARDIA

DE GARDIA

III. 88

DE GARDIA

DE GARDIA

EPIGRAMMATA.

I.

*Ad Nobilissimum Principem CAROLUM, Du-
cem Queensberriensem et Dubrensem.*

CAROLE, magnanimos Proavos virtuti-
bus æquas,

Nec finis ingenium nobilitate premi ;
Es decus antiquæ, præclaræ et gloria gentis,
Et veri, et recti, propositique tenax :
Mens tua sublimis cælesti venit ab arce,
Atque refert summum, quem colit illa, Deum.

II.

Ad Comitem STANHOPUM.

Flos Juvenum, Stanhope, tuo qui pectore condis,
Ingenuas artes, et probitatis amans
Nil agis, aut dicis, nil mens, sibi conscia recti,
Sentit, quod Livor carpere dente valet :
Publica Libertas, Juvenis rarissime, cordi
Est tibi, Qui patriæ Sidus Amorque tuæ es.

III. *Ad*

III.

Ad Excellentissimum, Dominum Dominum THO-
MAM GERALDINUM, PHILIPPI Quinti Re-
gis Hispaniarum et Indiarum, &c. &c. Le-
gatum apud Britannos.

Magne Geralde, genus claro qui stemmate ducis,
 Es Proavis animi nobilitate prior ;
 Qui Veterum vincis Legatos rebus agendis,
 Pallas adest coeptis, consiliisque præest :
 Omnia, quæ tractas, ex voto prospera cedunt,
 Viribus ingenii par tibi nemo viget :
 Præmia digna tuis meritis nequit ipse Philippus
 Reddere, sed virtus sufficit ipsa sibi.

IV.

De GULIELMO MORAVIO, Caussarum Patrono.

Eloquio præstans, et consultissimus æqui
 Moravius, ingens fama decusque fori ;
 Divitis ingenii currunt ô flumina quanta !
 Cum Patronus adest, quisque avet esse Cliens :
 Qui Cicerone tonat, Demosthene fulminat ipso,
 Omnibus ille animos pellicit, atque rapit.

V. *De*

V.

De RICHARDO ELLISIO *Equite Baronetto.*

Nobilis Ellisius, doctorum Fautor, et ipse
 Doctrinâ clarus, Pallada semper amans;
 Olim Cecropias civis decorasset Athenas,
 Et quem jactasset, Martia Roma suum:
 Inclyta Libertas patriæ, quo Vindice, tuta est,
 Nec Veteratoris jam timet illa dolos.

VI.

Ad HANSIUM SLOANUM *Equitem Baronettum,*
Regium Medicum, et Regiæ Societatis Præ-
sidem dignissimum.

Processit longè naturam exquirere rerum
 Vivida vis animi, docte Sloâne, tui;
 Naturæ leges, æternaque fœdera mente
 Concipis, hæc melius pandere nemo valet:
 Hoc fatis evincunt, orbis rarissima quæque
 Te penes, ac ingens bibliotheca tua.

VII.

De QUINTO HORATIO FLACCO, *ad* JACOBUM DUGLASSIUM *Medicum.*

Carmina contexens numerosus Horatius olim,
 Inviçtâ cecinit, Phœbus ut ante, lyrâ ;
 Sublimis verbis et sensu, sidera tranat,
 Vatis ut Graiis par sit, an ille prior ?
 Cui dedit ingenium felix, imitabile nulli,
 Rerum magna Parens, comis et alma Venus :
 Plena venustatis divini carmina Flacci,
 Te melius nemo, docte Jacobe, capit :
 Hoc sacra testantur summi monumenta Poetæ,
 Edita quæ toties, undique parta tibi.

VIII.

De Doctissimi Viri Pluteo.

Possidet in pluteo Duglassius inclytus arte
 Pæoniâ, mirum, quale nec Orbis habet :
 Carmina divini sublimia vatis Horatî,
 Per se nunc fiunt bibliotheca sacra.

IX.

De ALEXANDRO STUARTO Medico.

Deficiunt vires doctum celebrare Stuartum,
 Sed tamen in magnis est voluisse fatis ;
 Quam bene vim pandit motûs in corpore nostro,
 Gallia non solum, testis et Orbis erit.
 Carperet ætherias si nunc Pitcarnius auras,
 Par mihi, juraret, Jupiter! est Medicus.

X.

In Antistitem quendam.

Cum te non nossem, sanctumque piumque putabam,
 Nunc bene te novi, moribus es Figulus.

XI.

In RUFINUM.

Auspiciis, Rufine, tuis fundamina pacis.
 Jacta, gravi damno civibus et patriæ :
 Augustus licet acta probet laudetque Senatus,
 Devovet et Populus, devovet illa Deus.

XII.

In ZOILUM.

Omnibus es notus, nam quî potes ipse latere ?
 Frons tibi perfricta est, Zoile, mente cares.

XIII. *In*

XIII.

In SEXTUM.

Linque sodalitium fummorum, Sexte, virorum;
Ipsum te noscas, et, rogo, Sexte, pares.

XIV.

In RUFUM Poetam ineptum.

Non multum miror, quosdam tua carpere scripta,
Rufe, magis miror, quos tua scripta juvant.

XV.

De Eodem.

Castaliam non potat aquam, nec Rufus Iacchum,
Alterutrum, vates qui cupit esse, bibat.

XVI.

Pictoris Officium.

Exprimit et motus animi, vultumque tabellâ
Ad vivum, Pictor doctus in arte suâ.

XVII.

Ad Lectorem.

Carpserunt quidam nuper mea carmina, Lector,
Frigida quæ perhibent, atque latina parum:
Suspikor hos pingui ingenio didicisse latinè,
Hâc edant linguâ quidlibet, ipse rogo.

JO. FORBES.

